

Posudek na magisterskou práci Ivany Šušanské Film ako zrkadlo kórejských dejín: analýza „nových“ naratívov a politických vplyvov v súčasnej kórejskej kinematografii

Diplomová práca Ivany Šušanské vznikala relativne dlouho, diplomantka se obšírne venovala rešeršom k historickým udalostem, metodologii, dovzdělávala se v teorii a pokoušela se definovat nejen obsah práce, ale i stanovit si relevantní výzkumné otázky. To znamená, že za výsledkem stojí dlouhá řada publikací a ne všechny byly nakonec v práci zohledněny či použity. Totéž se ovšem dá říct i o autorčině bakalářské práci, jež svým názvem i obsahem na stávající navazuje.

První část práce se pokouší dát rámec hlavnímu tématu – tj. historickému filmu v kontextu širokých pojmů historie a paměť. Podle mého názoru je to pokus zdařilý a vhodně uvádí celou úvodní kapitolu. Stejně tak dobře vystavěna je i následující kapitola o historickém filmu a jeho možném zpětném ovlivnění paměti národa. Přechod ke kórejskému filmu se dotýká jeho nejvýraznějších charakteristik, tedy nacionalismu a tzv. *han*, bez něhož se současné studie neobejdou. Teoretická část nepomíjí ani výuku dějin, což je další a široká oblast, do níž diplomantka zabrousila, tentokrát už to nebylo nezbytné.

Samotná analýza vhodně vybírá tři období kórejských dějin, která se ve filmu stále zpracovávají a mají potenciál historickou paměť změnit. Systém, který si diplomantka pro analýzu zvolila, je v zásadě správný: období uvede, vypíchne v něm možné kontroverzní body či události a následně je zdokumentuje na filmovém materiálu. Z témat je nejlépe zpracováno rozdělení Koreje, japonská okupace a demokratizace jsou příliš roztržité, aby dokázaly vytvořit jakýkoliv souhrn, natož závěr.

Práci považuji za výbornou v první části. Ve druhé lze zřetelně pozorovat postupnou rezignaci na jakoukoliv hlubší analýzu či vlastní názor, filmy jsou uvedené pouze v nezbytných obrysech bez ambice pokusit se odpovědět na otázku, kterou krásně rozpracovala první část a na kterou se každý čtenář textu těší. Evidentní je, že se diplomantka potýkala s nedostatkem času a nasazení či pozitivní energie a polovinu práce nechala bez revize textu a podle mého názoru i bez konzultace s vedoucí práce. Sestupná tendence je patrná nejen na zpracování tématu, ale týká se i jazykové a transkripční úrovně, stejně tak se v textu objevují častěji vynechaná písmena, překlepy a maličkosti, které styl poněkud hyzdí. Formálně je všem práce většinou v pořádku, tj. nevidím žádné zvláštní chyby v odkazech a citacích. Nechápu ovšem, proč jsou v některých částech kórejské společnosti a názvy uvedené v angličtině, určitě mají svou původní variantu.

V kontextu podobných prací na oboru koreanistika považuji práci Ivany Šušanské za standardní a *doporučuji ji k obhajobě*.

Navrhované hodnocení: *velmi dobře*

V Praze 28. 1. 2024

Doc. Miriam Löwensteinová, Ph.D., oponent

Témata k rozpravě: Jakým směrem se upevnil nebo změnil narativ ve filmech z japonské okupace a jak se to projevilo ve formování paměti? Prezident I Mjōngbak a prezidentka Pak Kūnhje měli na působnost filmu jiný názor, než jejich předchůdci: podařilo se jim některé tendence zvrátit? Pozorujete po roce 2000 celosvětové jevy v historickém filmu (formálně, mise en scene, postavy atd.?)